

Lesja Ukrajinka

CONTRA SPEM SPERO

Pryč, vy chmury z duše, chmury temné!
Vždyť je kolem vesna zářivá!
Mám se dívat s nářkem, beznadějně,
jak mé mládí marně uplývá?

Ach ne, já chci v slzách smát se stále,
v hoři zpívat písně veselé,
bez naděje čekat vytrvale —
žít chci, žít! Pryč, chmury z duše mé!

Na úhoru na smutném a holém
pestré kvítí budu rozsévat,
květy sít, ať třeba mráz je kolem,
slzami je budu zalévat.

Od horoucích slzí poroztaje
i ta silná kůra ledová,
květy vzejdou, v duši jaro vstane,
veselá a jasná pohoda.

Ponesu já balvan cestou příkrou
na vysokou horu z křemene,

vesele si budu zpívat přitom
pod svým těžkým, strašným břemenem.

Za dlouhé a nekonečné noci
budu hledat vůdčí hvězdu svou;
nesemknou se dříve moje oči,
dokud v temnotách ji nenajdou.

Ano, v slzách smát se budu stále,
v hoři zpívat písně veselé,
bez naděje čekat vytrvale —
budu žít! Pryč, chmury z duše mé!

ze sbírky Světla před úsvitem
Praha 1953